

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.— 'Η χρήση τοῦ γένους *Alyssum* σὰν ἀσφαλοῦς γεωβοτανικοῦ-βιογεωχημικοῦ δείκτου στὴ γεωλογικὴ χαρτογράφηση ὑπερβασικῶν πετρωμάτων στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ A. E. Κελεπερτζῆ, R. Reeves καὶ A. Baker,* δἰὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Λουκᾶ Μουσούλου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

'Απὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους διαπιστώθηκε ἡ ὑπαρξὴ κάποιας σχέσης μεταξὺ τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς βλάστησης ποὺ φύεται πάνω σ' αὐτό. Κατὰ τὸν 16ον δὲ αἰώνα, ὁ Agricola παρατήρησε ὅτι ἡ βλάστηση πάνω ἀπὸ μεταλλοφόρες φλέβες ἥταν συγνὰ ἀσυνήθης. Τὰ μεταλλοφόρα ἐδάφη πάνω ἀπὸ τὶς φλέβες αὐτὲς περιεῖχαν ὑψηλές συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων ὅπως ψευδαργύρου, μολύβδου, χαλκοῦ, νικελίου καὶ κοβαλτίου, ποὺ εἶναι πολὺ τοξικὰ σὲ πολλοὺς δργανισμούς. 'Υπάρχουν εἰδὴ φυτῶν ποὺ ἐμφανίζουν ἀντοχὴ στὰ μέταλλα. Τὰ λεγόμενα ἀνθεκτικὰ φυτὰ εἶναι εἴτε φυλλές εἰδῶν εὐρέως διαδεδομένων ποὺ προσαρμόζονται στὶς συνθῆκες τῶν μεταλλοφόρων ἐδαφῶν ἢ μεταλλόφυτα δηλαδὴ φυτὰ ποὺ φύονται μόνο σὲ ἐδάφη πλούσια σὲ βαρέα μέταλλα (Brooks 1983).

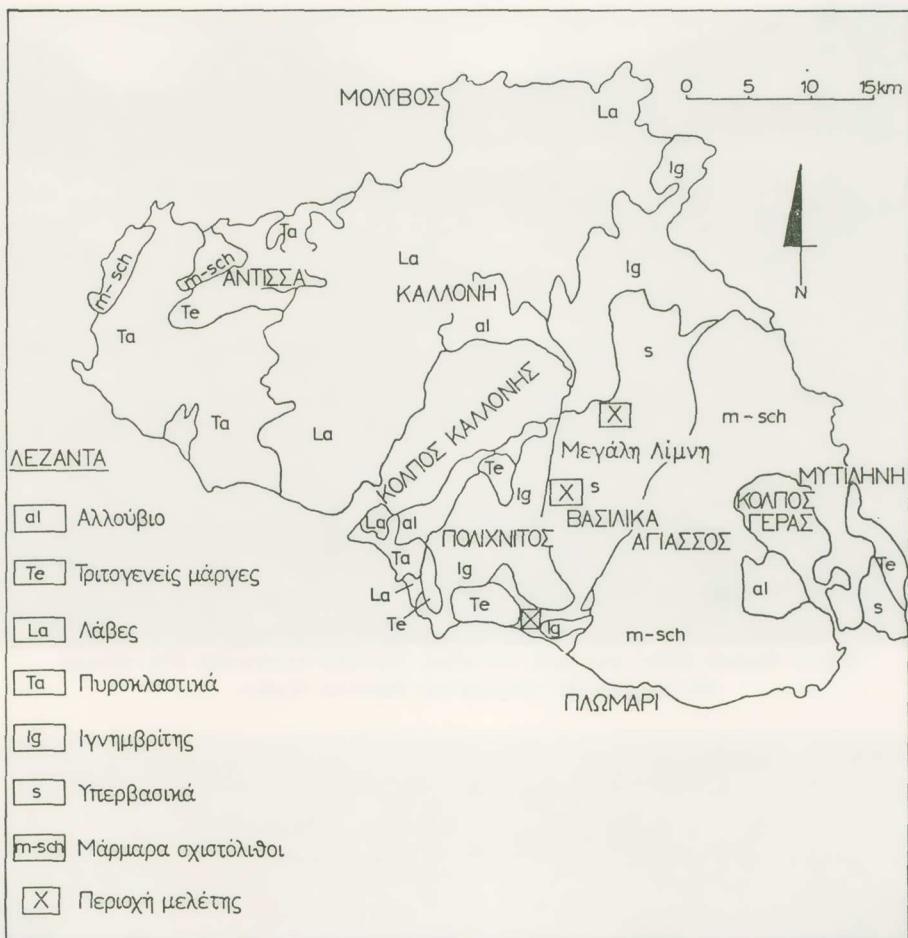
Τὰ φυτὰ μποροῦν νὰ ἀντέχουν στὴ βλαβερὴ ἐπίδραση τῶν βαρέων μετάλλων κατὰ τοὺς ἔξτις τρόπους:

(α) Μποροῦν νὰ ἐμποδίζουν τὴν εἰσοδο τοῦ μετάλλου στοὺς ιστούς, (β) μποροῦν νὰ μετατρέπουν τὸ ἀνόργανο μέταλλο μέσα στὰ κύτταρα σὲ κάτι πιὸ ἀβλαβές. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις τὰ μέταλλα συνδυάζονται χημικὰ μὲ δργανικὰ μόρια γιὰ νὰ σχηματίσουν ἀβλαβῆ σύμπλοκα.

Τὸ ἔτος 1948, οἱ Ἰταλοὶ βοτανικοὶ Minguzzi καὶ Vergnano ἀνακάλυψαν ὑψηλές συγκεντρώσεις νικελίου στὸ εἰδος *Alyssum bertolinii* ποὺ φύεται σὲ σερπεντινικὰ ἐδάφη τῆς Τοσκάνης. Πρόσφατα, οἱ Baker, Brooks καὶ Reeves (1988) βρήκαν ὅτι πάνω ἀπὸ 50 εἰδὴ τοῦ γένους *Alyssum* τῆς Νότιας Εὐρώπης καὶ Τουρκίας φύονται σὲ ἐδάφη προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀποσάθρωση ὑπερβασικῶν πετρωμάτων. Οἱ συγκεντρώσεις Ni στὰ φυτὰ αὐτὰ εἶναι ὑψηλές καὶ εἶναι δεκαπλάσιες τῶν μεγαλύτερων τιμῶν σὲ κανονικὰ φυτά.

Στὴν ἐργασίᾳ αὐτὴ μελετᾶται ἡ κατανομὴ τοῦ εἰδούς *Alyssum Lesbiacum* (τῆς οἰκογένειας Cruciferae) στὰ ὑπερβασικὰ πετρώματα τῆς νήσου Λέσβου (Εἰκ. 1).

* A. E. KELEPERTSIS, R. REEVES, A. BAKER, **The use of the genus *Alyssum* as a safe geobotanical-biogeochemical indicator in geological mapping of Greek ultrabasic rocks.**

Εικ. 1. Γεωλογικός χάρτης τής Λέσβου όπου φαίνονται καὶ οἱ θέσεις δειγματοληψίας.

Μελετῶνται ἐπίσης οἱ συγκεντρώσεις τῶν στοιχείων P, K, Ca, Mg, Na, Fe, Al, Zn, Cd, Pb, Cu, Ni, Co, Cr, Mo, Mn καὶ Ti στὰ διάφορα μέρη τοῦ φυτοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ στὸ ἀντίστοιχο ἔδαφος πάνω στὸ ὅποῖο φύεται.

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ἐδαφικὰ δείγματα καὶ δείγματα τοῦ φυτοῦ *Alyssum Lesbiacum* συγκεντρώθηκαν κατὰ τὸ Θέρος 1988 (Εἰκόνες 2 καὶ 3).

Φυτικὸ ίλικὸ ζυγίσθηκε μέσα σὲ βοριοπυριτικούς δοκιμαστικούς σωλῆνες, καὶ ἀποτεφρώθηκε στὴ θερμοκρασία τῶν 450-500°C, γιὰ μία νύχτα. Τὸ στερεὸ ίπό-

Εἰκ. 2. Κοντινό πλάνο κατανομῆς τοῦ εἶδους *Alyssum Lesbiacum* στὴν περιοχὴ τῶν ὑπερβασικῶν πετρωμάτων Βασιλικὰ Λέσβου.

Εἰκ. 3. Μακρινό πλάνο κατανομῆς τοῦ εἶδους *Alyssum Lesbiacum* στὴν περιοχὴ τῶν ὑπερβασικῶν πετρωμάτων Μεγάλη Λίμνη Λέσβου.

λειμμα (τέφρα) διαλύθηκε σε 2 ml 0,55 M ύδροχλωρικού δξέος (5% HCl, Aristar grade acid). Στη συνέχεια οι δοκιμαστικοί σωλήνες ξεπλύθηκαν με άκρια 4 ml ύδροχλωρικού δξέος και σκηματίσθηκε δ τελικός όγκος στά 10 ml.

Τὰ εύδιάλυτα μέταλλα Ni, Zn, Cd, Pb, Cu, Co και Cr ἀναλύθηκαν μὲ τὴ χρήση τῆς ἀτομικῆς ἀπορρόφησης στὸ Τμῆμα Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Massey, τῆς Νέας Ζηλανδίας. Τὰ ἀποτελέσματα φαίνονται στὸν Πίνακα 1.

ΓΕΩΒΟΤΑΝΙΚΗ – ΒΙΟΓΕΩΧΗΜΕΙΑ

Στὴν Ἐλλάδα ὑπάρχουν πολλές ἐμφανίσεις ὑπερβασικῶν πετρωμάτων μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὰ ὑπερβασικὰ πετρώματα Πίνδου, Βούρινου, "Οθρυος και Χαλκιδικῆς εἰναι τὰ πλέον δξιοσημείωτα. Ὑπερβασικὰ πετρώματα μικροτέρων διαστάσεων ἀπαντοῦν σὲ πολλές ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἐλλάδος ὅπως στὴ Λέσβο, Εὔβοια, Ρόδο, Τῆνο, Κρήτη, Σκύρο, "Εδεσσα, Βέρμιο ὄρος, Λαχανᾶ Κιλκίς, Θράκη κ.λπ.

Κατὰ τὴ διάρκεια γεωχημικῶν ἔρευνῶν γιὰ ἀναζήτηση θειούχων μεταλλευμάτων στὴ Βόρεια Ἐλλάδα (Kelepertzis and Andrulakis 1983, Kelepertzis et al. 1985, Reeves et al. 1986) διαπιστώθηκε ὅτι ὁρισμένα εἰδή τοῦ γένους Alyssum φύονται ἀποκλειστικὰ πάνω σὲ πλούσια σὲ Ni ἐδάφη, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀποσάθρωση ὑπερβασικῶν πετρωμάτων. Ὡς παραδείγματα ἀναφέρονται: τὸ Alyssum murale στὴν Πίνδο, τὸ Alyssum euboicum Halacsy στὴν Εὔβοια, τὸ Alyssum tenium στὴν Τῆνο, τὸ Alyssum smolianum Nyar στὸ ὄρος Σμόλικας κ.λπ. Σύμφωνα δὲ μὲ τὴν ἐργασία τῶν Baker και Brooks (1989) τὰ εἰδη αὐτὰ μποροῦν νὰ συγκεντρώνουν δξιοσημείωτα ποσοστά Ni στὰ διάφορα ἀέρια τμήματά των και ἰδιαίτερα στὰ φύλλα (>4000 ppm). Ἡ ψηλὴ αὐτὴ συγκέντρωση νικελίου στὸ φυτὸ ἀντανακλᾶται σὲ κάποιο βαθμὸ στὸ ἔδαφος πάνω στὸ ὄποιο φύεται. Ο Brooks (1983) ἀναφέρει ὅτι ἡ συνάθροιση βαρέων μετάλλων δὲν ἔχει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρὰ μόνον ὅ λόγος τῆς συγκέντρωσης ἐνὸς στοιχείου στὸ φυτὸ πρὸς τὴ συγκέντρωση στὸ ἔδαφος παραμένει σταθερός.

Οἱ χημικὲς ἀναλύσεις φυτικῶν δειγμάτων τοῦ εἰδους Alyssum Lesbiacum, ἔδειξαν ψηλὲς τιμὲς Ni στὰ φύλλα (19560 ppm) και στὸ ὄλικὸ φυτὸ (14420 ppm) και τοῦτο ἐπιβεβαιώνει τὰ δεδομένα τῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας. Ἀντίθετα οἱ τιμὲς τῶν ἄλλων βαρέων μετάλλων Zn, Cd, Pb, Cu, Co, Cr, Mo και Mn στὰ φύλλα, στὸ βλαστό, στὴν ρίζα και στὴν ὄλικὴ μάζα τοῦ φυτοῦ εἰναι πολὺ χαμηλὲς και ἀντανακλοῦν τὴ μικρὴ διαθεσιμότητα τῶν μετάλλων αὐτῶν στὸ σερπεντινικὸ ἔδαφος. Ἔξαίρεση ἀποτελεῖ τὸ Cr, ποὺ ἀν και βρίσκεται σὲ ψηλὲς συγκεντρώσεις στὸ ἔδαφος (687-1496 ppm), ἐν τούτοις, οἱ τιμὲς στὸ φυτὸ κυμαίνονται μόνο μεταξὺ 0.2 και 73.3 ppm.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1. Χημικές άναλύσεις σερπεντινικών

Θέση δειγματοληψίας	Κωδικός δείγματος	P ppm	K ppm	Ca % %	Mg % %
Βατερά - Σταυρός	LE1	163	933	0.622	20.96
Πολυχνίτος	LE2	231	1808	3.32	15.04
Βασιλικά (άγρος)	LE11	188	1317	0.247	12.06
Βασιλικά (δρόμος)	LE12	118	1028	0.357	14.87
Δάσος Μεγάλης Λίμνης	LE14	1320	3278	1.13	5.80

Χημικές άναλύσεις του είδους

Βατερά - Σταυρός	LE1 φύλλα	668	7100	43600	6560
Βασιλικά (άγρος)	LE11L "	1444	10320	39250	7360
" "	LE11S βλαστός	3304	9980	5700	1550
" "	LE11R φίλα	2624	8960	2250	796
" "	LE11 δλικό	1888	10070	28880	5540
" "	LE11A φύλλα	359	5020	24510	5670
Βασιλικά (δρόμος)	LE12 "	743	8610	38330	3210
Μεγάλη Λίμνη	LE16 "	620	4200	44070	5360
Βασιλικά (δρόμος)	LE13 "	354	1190	24510	10580
Δάσος Μεγάλη Λίμνη	LE14 βλαστός	2920	1760	56920	2060
" " "	LE 15 φύλλα+βλαστός	3060	2350	38800	1850
Βασιλικά (δρόμος)	LE18 φύλλα	1148	4970	43780	18430

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τις μέχρι τούδε γεωχημικές έρευνες στή Βόρεια Ελλάδα προέκυψαν τὰ έξῆς συμπεράσματα:

(1) Ορισμένα είδη του φυτικοῦ γένους Alyssum περιορίζονται σὲ σερπεντινικά έδαφη ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀποσάθρωσην ὑπερβασικῶν πετρωμάτων καὶ μποροῦν κατὰ συνέπεια νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς γεωβιοτανικοὶ-βιογεωχημικοὶ δεῖκτες

ἐδαφῶν τῆς νήσου Λέσβου

Na ppm	Fe %	Al %	Zn ppm	Cd ppm	Pb ppm	Cu ppm	Ni ppm	Co ppm	Cr ppm	Mo ppm	Mn ppm	Ti ppm
924	5.26	0.866	154	4.9	86	20	1705	80	901	47	824	217
963	6.55	1.31	140	5.3	31	22	2350	120	1496	47	2248	235
831	6.56	0.918	114	4.4	18	24	2238	115	865	47	1014	298
815	8.78	1.14	115	5.9	25	22	2979	226	1145	49	2269	198
1066	4.99	2.84	180	3.6	47	41	1801	63	687	40	1308	592

Alyssum Lesbiacum σε (ppm)

1150	155	175	26	0.9	6.5	2.3	4298	29.5	0.3	4	156	9
253	95	60	44	2.1	17.3	3.7	19560	26.2	0.4	5	176	8
68	49	26	47	0.2	5	2.8	2540	2.2	0.4	1	41	2
63	64	24	50	0.2	3	1.9	1606	0.9	0.2	1	14	1
198	84	50	45	1.5	12.8	3.3	14420	19.0	0.4	4	132	6
657	238	165	23	1.5	11	2.0	12000	12.4	5.1	4	37	7
423	203	112	31	1.5	11	2.5	11030	13.4	7.4	4	65	7
679	120	120	31	1.6	8.9	1.9	16350	10.8	3.7	4	23	8
696	1840	890	34	2.7	13	2.7	16940	25.8	26.4	8	204	16
196	383	529	129	1.0	6.5	3.2	2900	3.1	7.3	3	46	12
132	489	672	70	1.7	7.6	4.3	8170	7.7	0.3	3	50	12
293	3810	1190	45	3.5	10	5.1	11500	55.3	73.3	12	412	22

στη γεωλογική χαρτογράφηση ύπερβασικῶν σωμάτων ίδιαιτερα ὅπου οἱ ἐπιφανειακὲς ἐμφανίσεις εἶναι σπάνιες.

(2) Οἱ τιμὲς Ni στὴν ξηρὰ μᾶζα τῶν φυτῶν αὐτῶν εἶναι πολὺ ὑψηλὲς (δεκαπλάσιες τῶν μεγαλυτέρων τιμῶν σὲ κανονικὰ φυτὰ) καὶ ἀντανακλοῦν τὶς ἐπίσης ὑψηλὲς τιμὲς Ni στὰ σερπεντινικὰ ἐδάφη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Baker, A. J. M., Brooks, R. R. and Reeves, R., Growing for gold and copper and zinc. *New Scientist* 10 March 1988, pp. 44-47, 1988.
- Baker, A. J. M. and Brooks, R. R., Terrestrial Higher Plants which Hyperaccumulate Metallic Elements — A Review of their Distribution, Ecology and Phytochemistry, *Biorecovery*, Vol. 1, pp. 81-126, 1989.
- Brooks, R. R., Biological methods of prospecting for minerals. Wiley, New York, 1983.
- Kelepertzis, A. E. and Androulakis, I., Geobotany-biogeochemistry for mineral exploration of sulphide deposits in northern Greece – heavy metal accumulation by *Rumex acetosella* L. and *Minuartia verna* (L.) Hiern. *J. Geochem. Explor.*, 18:267-274, 1983.
- Kelepertzis, A. E., Androulakis, I. and Reeves, R. D., *Rumex acetosella* L. and *Minuartia verna* (L.) Hiern as geobotanical and biogeochemical indicators for ore deposits in northern Greece. *J. Geochem. Explor.*, 23, 203-212, 1985.
- Reeves, R. D., Kelepertzis, A. E., Androulakis, I. and Hill, L. F., Biogeochemical studies of areas of sulphide mineralization in Northern Greece. *J. Geochem. Explor.*, 26, 161-175, 1986.
- Minguzzi, C. and Vergnano, O., Il contenuto di nickel nelle ceneri di *Alyssum bertolinii* Desv., *Mem. Soc. Tosc. Sci. Nat.*, A 55, 49-77, 1948.

SUMMARY

The use of the genus *Alyssum* as a safe geobotanical - biogeochemical indicator in geological mapping of Greek ultrabasic rocks.

This paper deals with the distribution of the plant species *Alyssum Lesbiacum* in Lesbos island. It was found that this plant is exceptionally enriched in nickel (about 19560 ppm in dried leaves), growing on the weathering products of ultrabasic rocks (serpentine soils) in Lesbos island. The concentrations of P, K, Ca, Mg, Na, Fe, Al, Zn, Cd, Pb, Cu, Co, Cr, Mo, Mn and Ti are normal. Based on the results of the distribution of *Alyssum Lesbiacum* in Lesbos and the distribution of other species of *Alyssum* growing on Greek ultrabasics we conclude that these high nickel accumulators can be used as geobotanical-biogeochemical indicators to define the boundaries of concealed ultrabasic rocks where there might be a variety of valuable ores such as chromite, asbestos and magnesite as well as nickel.

---- Ρεύμα 3ης τάξης
— Ρεύμα 4ης τάξης

ΚΛΙΜΑΚΑ

0 1 2 km

Σχήμα 1. Χάρτης ύδρογραφικοῦ δικτύου τῆς Καρπά

